

opusdei.org

Thư từ Đức Giám Quản – Tháng 8/2010

Các ngày lễ kính Đức Maria trong tháng 8 và năm kính Đức Maria của Hội Opus Dei là sợi chỉ đỏ xuyên suốt lá thư tháng này của Đức Giám Quản.

17-09-2010

Các con thương mến: nguyện Chúa luôn gìn giữ các con!

Cha viết thư này cho các con sau chuyến viếng thăm các nước Nam Mỹ. Khi Cha ở Ecuador, Pêru và Brasil, bên cạnh niềm vui được ở bên

nhiều anh chị em trong các con và nhiều người khác nữa, Cha đã cầu nguyện nhiều trước các ảnh tượng Đức Mẹ Đồng Trinh. Với sự trợ giúp của từng người trong các con, Cha đã cố gắng cầu nguyện với lòng sốt mến mà Thánh Josemaría đã cầu nguyện khi đứng trước các ảnh tượng Mẹ. Cha tạ ơn Đức Mẹ đã liên lý cầu bầu cho Hội Thánh và cho Hội chúng ta, và xin Mẹ tiếp tục tuôn đổ nhiều ơn lành xuống trên chúng ta.

Quả thật, Cha tin tưởng vào lời cầu nguyện các con dâng lên Đức Maria, vì Cha đã ghi khắc trong tâm khảm những lời cầu nguyện sốt sắng của Thánh Josemaría, Cha chúng ta, trong Đền thánh Aparecida. Sau đó, Ngài đã nhắc lại những lời này tại São Paulo: “Cha đã nói với Đức Mẹ rằng Cha muốn cầu nguyện bằng một niềm tin hết sức lớn lao”.

Trước tiên, tại Ecuador, Cha đã chiêm niệm bài học tuyệt vời của Cha

Thánh chúng ta khi Ngài bị chứng sợ độ cao (soroche) tại đây. Chứng bệnh đó đã buộc Ngài phải giảm thiểu các hoạt động giảng dạy giáo lý, và tạm dừng cơ hội đó, Ngài dành thời gian phát triển lòng sùng kính đối với Thánh Giuse và sống tâm tình con thảo với Ngài. Ngài đã phải “tích cực ngưng hoạt động” tại đó trong hai tuần. Rồi tại Pêru, Cha nhớ lại nhiều kỷ niệm với Cha Thánh. Trong đó, có cả niềm vui của Thánh Josemaría khi Ngài xem vở diễn có cảnh Đức Mẹ và Thánh Giuse thờ lạy Chúa Giêsu ẩn mình trong nhà tạm. Ngài đã dừng lại trước bàn thờ với biết bao mến yêu !

Chúng ta hãy gia tăng biểu hiện tình yêu dành cho Mẹ Maria trong những tháng còn lại của năm kính Đức Mẹ này. Chính vào ngày 15 tháng 8, ngày mừng kính Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời, chúng ta bắt đầu phần 2 của năm kính Đức Mẹ. Chúng ta hãy cố gắng sống năm này với việc khôi

phục tinh thần con thảo theo gương Thánh Josemaría đối với Mẹ Maria. Ngài thường nói: “Nếu có điều gì đó mà Cha muốn các con noi theo gương Cha, thì đó chính là tình yêu Cha dành cho Đức Mẹ”. Trong những dịp khác, Ngài bảo: “Hãy noi gương Chúa Giêsu Kitô, là gương mẫu của chúng ta trong mọi việc, ngay cả trong tình yêu Ngài dành cho Mẹ Ngài”. [1]

Chúng ta đang ở giữa năm mà chúng ta trao dâng đặc biệt vào tay Đức Trinh Nữ Maria nhân kỷ niệm 80 năm ngày khởi đầu Hội trong nữ giới. Đây là một cơ hội để xem lại những việc chúng ta đã làm được trong thời gian qua nhằm thúc đẩy bản thân tiếp tục nỗ lực. “Khi các ngày lễ mừng kính Đức Mẹ đến, chúng ta đừng sợ dư thừa những biểu lộ lòng yêu mến dành cho Mẹ. Chúng ta hãy nâng tâm hồn lên với Mẹ thường xuyên hơn, xin Mẹ những điều chúng ta cần, tạ ơn Mẹ đã không ngừng chăm sóc chúng ta trong tình mẫu tử

và hãy tin tưởng tuyệt đối vào Người Mẹ mà chúng ta hằng yêu mến. Thật vậy, nếu chúng ta thật sự mong mỗi hành động như những người con ngoan, thì ngày nào cũng trở thành ngày tốt lành để yêu mến Mẹ, vì ngày nào cũng là một ngày tốt lành cho những ai thật lòng yêu thương người khác”. [2]

Tính chất long trọng của ngày 15 tháng 8 mời gọi chúng ta siêng năng thực hành những lời Cha Josemaria đã khuyên bảo chúng ta. Từ nguyên thủy Thiên Chúa đã chọn Mẹ làm Mẹ Ngôi Lời nhập thể. Lựa chọn tuyệt hảo này đạt đến đỉnh điểm khi Chúa đưa cả hồn lẫn xác Mẹ về Thiên Đàng. Ngày Đức Mẹ hồn xác lên trời hoàn tất hành trình đã bắt đầu với mầu nhiệm Vô nhiễm Nguyên tội thúc chúng ta chú tâm hơn vào Mẹ và chiêm niệm sâu sắc hơn nữa cuộc sống thường ngày của Mẹ giữa lòng thế giới cho đến khi được cùng ở với Mẹ trên nước Thiên Đàng.

Với đoạn Tin Mừng đọc trong ngày lễ này, Hội Thánh đưa chúng ta quay về với chuyến viếng thăm của Mẹ đến với người chị họ của mình là Bà Thánh Êlisabét. Các giáo phụ và các tác giả giáo sĩ luôn xem biến cố này là tình tiết minh họa toàn bộ chân dung cuộc đời Đức Mẹ: Mẹ luôn nhanh chóng và vui vẻ vâng theo những gì Chúa muốn. Từ lời xin vâng Mẹ đã đáp khi Sứ thần truyền tin cho đến lời xin vâng không được diễn tả bằng lời khi Mẹ đứng dưới chân Thập giá, có thể tóm tắt rằng trọn cuộc đời Mẹ là một lòng tin hoàn hảo nơi thánh ý Thiên Chúa mà không hề có bất cứ một mảy mai nghi ngờ nào.

Thánh Luca, vị Thánh viết nhiều về Mẹ Maria nhất, đã cho chúng ta nhiều tình tiết về chuyến viếng thăm của Mẹ đến với Thánh Êlisabét. Đó là một khung cảnh tác động sâu sắc đến trí nhớ chúng ta, cũng như nhiều đoạn khác trong Tin Mừng, vì chúng ta suy ngẫm đoạn Tin Mừng này mỗi

ngày khi chiêm niệm các màu nhiệm chuỗi Mân Côi. Một lần nữa, chúng ta hãy cùng cảm nhận điều này.

Hồi ấy, bà Maria vội vã lên đường, đến miền núi, vào một thành thuộc chi tộc Giuđa. Bà vào nhà ông Dacaria và chào hỏi bà Êlisabét. Bà Êlisabét vừa nghe tiếng bà Maria chào, thì đứa con trong bụng nhảy lên, và bà được đầy tràn Thánh Thần, liền kêu lớn tiếng và nói rằng: "Em được chúc phúc hơn mọi người phụ nữ, và người con em đang cưu mang cũng được chúc phúc. Bởi đâu tôi được Thân Mẫu Chúa tôi đến với tôi thế này? Vì này đây, tai tôi vừa nghe tiếng em chào, thì đứa con trong bụng đã nhảy lên vui sướng. Em thật có phúc, vì đã tin rằng Chúa sẽ thực hiện những gì Người đã nói với em." [3]

Đức Trinh Nữ cũng được tràn đầy ơn Thánh Thần, đã đáp lời bà Êlisabét trong lòng biết ơn và niềm vui vô

ngàn bằng bài ca ngợi khen mà chúng ta thường gọi là Magnificat. Chúng ta không thể ngừng suy niệm sự phong phú của bài ca này. Ở đây, Cha chỉ muốn nhấn mạnh vài chi tiết mà Thánh Josemaría đã từng chiêm niệm rất sâu.

Sứ thần Gabriel báo tin cho Đức Maria biết rằng bà Êlisabét đang cưu mang một người con trai và điều đó minh chứng cho quyền năng của Thiên Chúa. Sứ thần không đề nghị cũng không gợi ý Đức Mẹ viếng thăm người chị họ mình. Tuy nhiên, Mẹ của chúng ta cảm nhận được rằng chị mình đang cần sự trợ giúp và Mẹ cũng đã nhận ra thánh ý Chúa ở điều này. Ngay lập tức, Mẹ đi đến ngôi làng nơi chị mình đang sinh sống. Thánh Luca nhấn mạnh: Đức Maria đã làm điều đó với sự vội vã, cum festinatione. Lý do của hành động này rất rõ ràng, theo sự giải thích của Thánh Ambrôsiô: “Ơn Chúa Thánh Thần không cho phép sự chậm trễ”.

[4] Tiếp theo vị Tiến sĩ Hội thánh này, Đức Thánh Cha Bênêđictô 16 cũng nhận xét như sau: “Với những lời này, tác giả Tin Mừng muốn nhấn mạnh việc Đức Maria đã vâng theo ơn gọi của mình trong sự vâng phục Thần Khí Thiên Chúa, đã hiện thân nơi cung lòng Mẹ qua mầu nhiệm Nhập Thể của Ngôi Lời, nghĩa là nhanh chóng chọn một con đường mới và ngay lập tức rời bỏ gia đình, Mẹ tự mình chấp thuận để được Thiên Chúa, và chỉ một mình Thiên Chúa, dẫn lối trong cuộc hành trình”.

[5]

Tin Mừng cho chúng ta bài học đầu tiên về thái độ kiên định của Đức Mẹ. Khi tình yêu Thiên Chúa được biểu lộ cho tâm hồn chúng ta, nhiệm vụ của chúng ta nảy sinh nhanh chóng theo ân sủng, để ta nhanh chóng đáp trả thánh ý, không trì hoãn. Khi Thiên Chúa đi ngang qua chúng ta (Ngài đã và đang kêu gọi tất cả chúng ta, gọi tên từng người một, bước theo Ngài

thật gần), chúng ta phải nhanh chóng gạt sang một bên bất kỳ điều gì có thể ngăn trở chúng ta bước theo Chúa, sống cùng Chúa. Toàn thể sự tồn tại của chúng ta phải được ghi dấu bởi “sự vội vã linh thiêng” này, như Đức Giáo Hoàng đã nói: “ ‘Sự vội vã’ của những ai nhận ra rằng “Thiên Chúa luôn là ưu tiên số một và không gì khác có thể khiến ta có thể vội vã như vậy”. [6]

Cha nhớ lại một vài sự kiện trong cuộc đời của Cha Josemaría phát họa việc Đấng sáng lập của chúng ta đã nuôi dưỡng “sự vội vã” đối với tình yêu dành cho Thiên Chúa và Đức Mẹ ngày càng sâu đậm như thế nào.

Những người viết tiểu sử của Thánh Josemaría thuật lại là ngay từ những năm đầu sáng lập Hội, với lòng sùng kính Đức Mẹ ngày một lớn dần trong tâm hồn Ngài, Cha Thánh đã tập thói quen chào kính Đức Maria mỗi khi Ngài bắt gặp tượng ảnh Mẹ dọc theo

những đường phố Madrid lúc bấy giờ. Một lần nọ, Thánh nhân ghi lại như sau: “Sáng nay, tôi phải đi lui trở lại một đoạn đường, như một cậu bé nhỏ, để chào Mẹ trong bức ảnh trên đường Atocha, phía trên cao Tòa nhà Công nghị Thánh Philipphê. Tôi đã quên chào Mẹ khi đi ngang qua đó. Làm sao một người con lại có thể bỏ qua cơ hội để nói với Mẹ mình rằng: Con yêu Mẹ ? Mẹ ơi, mong sao con không bao giờ là đứa con hoang đàng”. [7]

Ở Villa Tevere, khi sức khỏe yếu dần vào lúc cuối đời, một ngày nọ, Cha Thánh Josemaria đi ngang qua một bức phù điêu họa hình Đức Trinh Nữ bằng Chúa Hải Nhi. Ngài muốn hôn bức ảnh nhưng điều đó thật khó bởi có một chiếc ghế dài chặn ngang dưới bức ảnh. Dầu vậy, Ngài vẫn cố gắng hôn bức ảnh. Về sau, Ngài kể lại việc này và bảo rằng mặc dầu những cố gắng Ngài chẳng là gì nhưng Ngài mời gọi chúng ta suy xét xem chúng

ta có thường xuyên cố gắng siêng năng bày tỏ lòng yêu mến cho tương xứng với tình yêu của Chúa và Đức Mẹ được thể hiện tràn đầy nhất nơi Mầu nhiệm Nhập thể hay không. Cha muốn trao lại cho các con câu hỏi này. Chúng ta sẽ cố gắng đặc biệt như thế nào trong những tháng còn lại của Năm kính Đức Mẹ cho tương xứng với tình yêu mà Chúa và Mẹ luôn tỏ ra cho chúng ta? Chúng ta có muốn yêu Mẹ nhiều hơn không? [Sp: Queremos quererla más ?] Điều này không bao giờ thừa. Chúng ta có tìm kiếm Mẹ với khao khát Mẹ sẽ mang chúng ta đến với Con của Mẹ hay không ?

Chúng ta hãy chiêm niệm một khía cạnh khác của cuộc Viếng thăm. Khi Đức Maria thốt lên lời ngợi khen Thiên Chúa trong bài ca Magnificat, Mẹ đã tuân theo điều đó, ngay từ khi được truyền tin, khi ý thức sự hèn mọn của mình, biết mình chẳng là gì trước mặt Thiên Chúa. Ý thức này là

một phần cốt yếu của đức khiêm nhu. “Giá trị của lòng khiêm nhu mới tuyệt vời làm sao! ‘Phận nữ tì hèn mọn...’ - ‘Bởi vì Người đoái thương nhìn đến phận hèn mọn...’ Trong căn nhà của ông Dacaria, Mẹ chúng ta đã không nói đến lòng tin, cũng chẳng nói đến đức ái, hay đến sự trinh khiết vẹn toàn. Nhưng bài ca hân hoan đã được cất lên: ‘Bởi vì Người đã đoái thương nhìn đến phận nữ tì hèn mọn; vì thế từ nay hết mọi đời sẽ khen tôi diễm phúc’ ”. [8]

Thánh Agustinô nhấn mạnh rằng: “Nơi cư ngụ của lòng bác ái chính là sự khiêm nhu”. [9] Bác ái chân thật chỉ lớn lên trên mảnh đất được chăm bón bằng sự khiêm nhu sâu xa. Đức khiêm nhu tuyệt vời của Đức Maria đã dẫn Mẹ đến việc luôn để Chúa hoạt động trong tâm hồn mình mà không đòi hỏi bất kỳ một công nghiệp nào cho bản thân. Vì thế, Thiên Chúa đoái thương nhìn đến Mẹ với một tình yêu ngày một tăng, dẫn

đưa Mẹ từ sự viên mãn này đến sự viên mãn khác cho đến khi đón nhận Mẹ trong vinh quang.

Các con của ta, hãy cùng học từ Người Mẹ tốt lành của chúng ta cách hành động như Mẹ trong bất kỳ tình huống nào. Cho đến giây phút cuối cuộc đời, chúng ta vẫn phải chiến đấu chống lại kẻ thù nghịch với việc nên thánh của chúng ta, đặc biệt chống lại lòng tự ái - là trở ngại lớn nhất khiến chúng ta không kết hiệp được với Chúa. Một lần nữa, chúng ta hãy lắng nghe Thánh Josemaría. Trong một dịp nọ, khi có người hỏi Ngài làm cách nào để chiến đấu trong khía cạnh này của đời sống tâm linh, Ngài nhấn mạnh: Thật tốt khi bạn có khao khát chiến đấu chống lại tính tự kiêu. Tuy nhiên, dù cho không phải là một tiên tri, tôi bảo đảm rằng bạn sẽ gặp rắc rối với sự tự kiêu cho đến những giây phút cuối đời. Hãy xin Chúa cho bạn được khiêm nhu... Phận nữ tì hèn mọn

người đoái thương nhìn tới (Lc 1, 48). Thiên Chúa, Chúa chúng ta thương nhìn đến Mẹ vì Người nhìn thấy sự khiêm nhường của nữ tì Người. Vì thế, bạn phải chiến đấu để phụng sự Thiên Chúa và bắt chước Đức Mẹ về lòng khiêm nhường. Trong Kinh Thánh, chúng ta không thấy Mẹ Maria xuất hiện tại thời điểm chiến thắng hiển vinh của Con Mẹ. Nhưng chúng ta thấy Mẹ dưới chân thập giá. Và chúng ta cũng thấy Mẹ trong phép lạ đầu tiên Chúa đã làm theo lời đề nghị của Mẹ. Hãy xin Chúa làm phép lạ cho bạn được khiêm nhường và cho cả tôi được khiêm nhường.” [10]

Chiêm ngắm những đặc ân tuyệt vời của Mẹ Maria chắc chắn sẽ mang lại cho chúng ta nhiều kinh ngạc. Nữ Vương Thiên Đàng của chúng ta thật tuyệt diệu ! Trong một đoạn sách Khải Huyền, chúng ta chiêm ngắm Mẹ khoác áo mặt trời, chân đạp mặt trăng, đầu đội triều thiên mười hai ngôi sao. [11] Tuy nhiên, “chúng ta

biết rằng tất cả những đặc ân được Chúa ban tặng này không tạo khoảng cách giữa Mẹ và chúng ta, nhưng ngược lại, càng mang Mẹ đến gần chúng ta.” [12] Từ Thiên Đàng, Mẹ dõi theo từng bước chân của mỗi người trong chúng ta như Mẹ đang dõi theo đứa con trai, đứa con gái duy nhất của Mẹ. Và Mẹ không bao giờ ngừng chăm sóc chúng ta, để một ngày kia trên Thiên Quốc, chúng ta được hiệp nhất với Con Mẹ, với các Thiên Thần và các Thánh mà hưởng hạnh phúc muôn đời.

Chúng ta nhớ lại tất cả những điều này một lần nữa vào ngày 15 tháng 8, để làm mới lại việc hiến dâng Hội chúng ta cho trái tim nhân hậu và tình yêu của Mẹ. Vào ngày đó, chúng ta hãy cố vẽ một sự hiệp thông giữa tất cả mọi anh chị em trong Hội – những người còn sống trên trái đất này cũng như những người đã phó dâng linh hồn trong tay Chúa – và nhất là đặc biệt với Cha Thánh của

chúng ta. Chúng ta hãy hiệp thông thật mật thiết vào sự hiến dâng Ngài đã thực hiện năm 1951 tại Loreto và với sự hiến dâng mà Cha sẽ làm mới lại nhân danh từng người trong các con trong năm dành kính Đức Maria này. Chúng ta giao phó mọi ước ao và nỗ lực của chúng ta trong tay Đức Mẹ, người mà, theo ngôn từ của Thánh Tôma Aquinô, “*totius Trinitatis nobilis triclinium*” [13], là nơi mà Ba Ngôi tìm thấy sự nghỉ ngơi. Và như Đức Thánh Cha đã nói trong một buổi triều kiến vừa qua: “Nhờ mầu nhiệm Nhập thể, Ba Ngôi ngự vào tâm hồn Mẹ với tràn đầy niềm vui sướng và hân hoan mà Thiên Chúa không thể tìm thấy nơi một tạo vật nào khác. Nhờ lời chuyển cầu của Mẹ, ta nhận được mọi ơn trợ giúp.” [14]

Chúng ta cũng làm như vậy vào ngày 22 tháng 8, lễ Đức Maria Nữ Vương, và vào ngày kế tiếp, kỷ niệm kinh nghiệm linh thiêng đã để lại trong

Cha Thánh của chúng ta một sự êm ái
và ngọt ngào vào lúc Ngài cần nhất:
*Adeamus cum fiducia ad thronum
gloriae, ut misericordiam
consequamur !* Chúng ta hãy tự tin
tiến về ngai vinh quang, nơi chúng ta
nhận lãnh ơn cứu độ !

Chúng ta hãy cầu nguyện sốt sắng
cho Đức Thánh Cha, cho các ý
nguyện của Ngài, cho tất cả những hy
vọng và kế hoạch vì lợi ích các linh
hồn mà Ngài mang trong tim, và
cũng hãy cầu nguyện cho Ngài có thể
nghỉ ngơi trong những tháng này.

Và, song song đó, xin các con cũng
hãy cầu nguyện cho những ý nguyện
của Cha nữa.

Cha chúc lành cho các con với tất cả
yêu thương.

Cha của các con,

+ Javier

Pamplona, ngày 1 tháng 8 năm 2010.

Chú thích:

[1] Thánh Josemaría, Ghi chép từ một buổi họp mặt các gia đình, 12 tháng 4 năm 1974.

[2] Thánh Josemaría, Những người bạn của Chúa, số 291.

[3] Lc 1, 39-45.

[4] Thánh Ambrôsiô, Diễn giải Tin mừng theo Thánh Luca, II, (PL 15, 1560)

[5] Bênêđictô XVI, Bài giảng Lễ Mừng triệu, 15 tháng 8 năm 2009

[6] đã dẫn.

[7] Thánh Josemaría, Những ghi chép riêng tư, số 446 (3 tháng 12 năm 1931). Được trích trong Vị sáng lập Opus Dei của A. Vázquez de Prada, tập I, tr. 341.

[8] Thánh Josemaría, Con đường, số 598.

[9] Thánh Augustinô, Sự đồng trình thánh thiện, 51

[10] Thánh Josemaría, Ghi chép từ một buổi họp mặt các gia đình, 21 tháng 10 năm 1972

[11] Xem Khải huyền 12, 1.

[12] Bênêđictô XVI, Buổi tiếp kiến chung, 2 tháng Giêng năm 2008.

[13] Thánh Tôma Aquinô, Giải thích kinh Kính mừng, chương 1.

[14] Bênêđictô XVI, Buổi tiếp kiến chung, 23 tháng Sáu năm 2010.